

P a š n i k.

Šola je resen, svet kraj; učitelj naj ga nikakor ne onečastuje. Nekteri učitelji — naj več starokopitneži — imajo to slabo navado, da pri podučevanju in sploh pri občevanju s svojimi učenci počenjajo vsakoršne burke, pripovedujejo vsakoršne smešne reči in še celo neumnosti iz svojega življenja itd. Taki sirovi govori in psovke budé sicer včasí in nekoliko časa med učenci smeh, toda sčasoma se take sirovke učencem pristudijo, in ž njimi se jim pristudi tudi učitelj, ktereга potem malokdo še kaj spoštuje, in tako bi rekel, da tak učitelj pogine sam pod svojim jezikom. — Učitelj mora misliti, da vsaka besedica, ki jo izgovori svojim učencem, pade na mehka, občutljiva serca, ktera prej ali potlej, toda gotovo obrodi sad, kakoršno je bilo seme, dobro ali slabo. Učitelj, naj pazi tedaj na vsako besedico, ki se mu vpričo mladine iz ust izmuzne, kajti šola je resen, svet kraj; učitelj naj ga nikakor ne onečastuje!

Šolsko blagó.

Za vaje v pisanji. Ako ne seješ, tudi ne zanješ. Brez potú ni medú. Cvetice lepo cvetó, pa vendar enkrat odcvetó. Človek kaže v mladosti, kaj bo v starosti. Dokler človek žíví, se ne izučí. Eden krivičen vinar deset pravičnuih sné. Fantje in dekleta! nikar ne iščíte svoje časti v zlahtnih, dragih in nečimernih oblačilih! Govori resnico, in se ne boš spekel. Hitro začeto, je dvakrat prijeto. Iz sadú se drevó pozná. Jabelko je zjutraj zlato. Kdor za tuje prime, ob svoje pride. Laž in zvijača pogine. Napuh in mladinska prevzetnost se vselej vtepa. Okleni se drage domovine; posveti v blagor ji sercé! Prazno je delo brez sreče z nebés. Rokodelstvo je lepa dota. Slaba tovaršija in pa smola v obleki ste enaki. Škoda modrí. Tik sreče nesreča preží. Ura enkrat zamujena, ne pride nobena. Velik kos naše sreče sta prid in delo. Zlato lepo, pamet lepša. Življenje je terpljenje.

Dopisi in novice.

Iz Gradca. V „Tagespošti“ 29. preteč. m. beremo od besede do besede to-le: „Ločenje šole od cerkve, Dr. M.“ — V naj novejših časih so prišli v šego nekteri izrazi in besede; ljudje pa vendar ne razumevajo, kaj se hoče ž njimi povedati. Temu se prištevata tudi: Ločenje šole od cerkve. O tej reči ima kmečko ljudstvo